

III.

Forslag til Lov

om

Eftergivelse af Renter og Afdrag paa det Ribe Havneklasse i Genhold til Loven af 9de Marts 1872 af Statskassen ydede Laan.

(Forelagt i Folkethinget den 3die Oktober 1877 af Indenrigsminister Steal.)

Den Ribe Havneklasse ifølge Lov af 9de Marts 1872 § 2, 2det Stykke indrømmede fritagelse for i de første 5 Aar at betale Renter og Afdrag af det bemeldte Havneklasse i Genhold til fornevnte Lov ydede Laan af Statskassen paa 90,000 Kr. forlænges for et yderligere Tidsrum af 5 Aar fra Juni Termin 1877 at regue.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov af 9de Marts 1872 § 2 blev Regjeringen bemyndiget til af Statskassen at yde Ribe Havneklasse et Laan paa 45,000 Rd. paa Vilkaar, at Kommunen fravalde enhver Fordring paa Forrentning og Tilbagebetaling af de af Kæmnerkassen til Bestridelse af Havnens aarlige Udgifter ydede Tilskud. Af Laanet — der skulde anvendes til Indfrielse af en Del af den Havneklassen paahvilende Gjæld — vilde der i de første 5 Aar ikke være at betale Renter eller Afdrag, men efter denne Tids Forløb vilde det være at forrente og afdrage med 5 pSt. om Aaret af den oprindelige Kapital, saaledes at 4 pSt. af det til enhver Tid skyldige Beløb skulde betragtes som Rente, Resten som Afdrag. Endvidere blev ifølge Lovens § 1 Statskassens Fordringer paa Havneklassen — til Beløb 17,074 Rd. 13 f. — eftergivne.

Som det ubiæltet i de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget til den nævnte Lov, tilsigtedes det ved denne at skaffe Kommunen frie Hænder til selv at arbejde for sin Fremtid ved at fri den for dens trykkende Forpligtelser som Cautionist for en Del af Havnens Gjæld. Det forventedes nemlig, at Havnen ved den ydede Understøttelse vilde blive i Stand til selv at bestride sine Udgifter uden Tilskud fra Kommunen. Hvorvidt Havnen derimod efter Forløbet af de 5 Aar, for hvilke der blev indrømmet Rente- og Afdragsfrihed af Statskassens Laan, vilde blive i Stand til at betale Renter og Afdrag paa Laanet, erkjendtes

saavel i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger som under Forslagets Behandling i Rigsdagen at maatte bero paa Forholdenes Udvikling og navnlig paa, om der maatte indtræde nogen Forandring i de Forhold, som væsentligst havde bidraget til at fremfalde Byens og Havnens uheldige økonomiske Stilling.

Den Tvivl, som saaledes ved Behandlingen af Loven af 1872 saavel fra Regjeringens som fra Rigsdagens Side kom til Orde om, hvorvidt Havnen til den fastsatte Tid maatte blive i Stand til at forrente og afdrage Laanet, har vist sig fuldkommen begrundet. Det er saa langt fra, at der i Løbet af det forløbne Femaar har vist sig nogen Fremgang i Havnens økonomiske Stilling, at der meget mere er flet en ikke ubetydelig Nedgang i Havnens Indtægter, idet Indtægten af Havne- og Bropenge, der i Aarene 1872—74 gennemsnitlig havde udgjort 3,500 Kr., i 1875 gik ned til c. 1,500 Kr. og i 1876 til c. 1,760 Kr., Paa den anden Side befinde Havnens Bolværker og Stændamninger sig i en saa flet Tilstand, at en større Istandsættelse eller Fornyelse af dem vil være nødvendig i den nærmeste Fremtid, og Udgiften hertil vil Havnen kun være i Stand til at bestride ved at forbruge en lille Havnen tilhørende Kapital paa c. 7,000 Kr. Hvorvidt Havneklassen herefter i den kommende Tid vil være i Stand til at bestride Udgifterne ved de nødvendige Arbejder ved Vedligeholdelsen